

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 444/2021
31.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Д. Станојевић, адвокат из ..., против тужене „Банке Поштанска штедионица“ а.д. Београд, ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Крагујевцу и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 31.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Крагујевцу.

Образложење

Тужилац АА из ... је против тужене Основном суду у Крагујевцу поднео тужбу 09.04.2021. године, ради утврђења апсолутне ништавости одредбе члана 6. став 1. уговора о готовинском кредиту и исплате износа од 4.350,00 динара на име неоснованог обогаћења са законском каматом. Решењем П 2692/21 од 20.04.2021. године, Основни суд у Крагујевцу се огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе доставио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, сматрајући да се ради о уговореној надлежности тог суда, јер је у уговору који је приложен уз тужбу у члану 19. уговорена надлежност „стварно надлежног суда у Београду“. Како је у тужби као седиште тужене означена адреса Краљице Марије 3 Београд, то је према члану 3. став 1. тачка 4. Закона о седиштима и подручјима судова за поступање надлежан Први основни суд у Београду.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност, већ је актом П 36099/21 од 19.07.2021. године предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08,... и 88/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и

18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Наиме, суд се по службеној дужности може огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутом најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако припремно рочиште није одржано и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 1, 3. и 4. ЗПП).

Како у овој врсти спора (ради утврђења ништавости уговорне одредбе и неоснованог обогаћења), није прописана искључива месна надлежност одређеног суда, а како тужена није истакла приговор месне ненадлежности, то се Основни суд у Крагујевцу без приговора тужене није могао по службеној дужности огласити месно ненадлежним и предмет уступити на даљу надлежност Првом основном суду у Београду.

На основу наведеног, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**